

Li_Hongbo_Bust_of_Minority_Girl_Stretch_Paper

/ 2020 ספט 31

“החיים הם שביריים כמו הנייר” Li Hongbo

פרסם במדור- חדש במגזין “מקו ועד תרבות”, אמנות

Li_Hongbo_portrait

ווידאו שקיבלתי מחבר השאיר אותי פעורת פה. אמנות “ממקום אחר”. מישהו פרץ גבולות אמנותיים מוכרים. הכירו את Li Hongbo, אמן סיני. נולד ב- 1974 ב- Jilin, פרובינציה באותו שם, בצפון מזרח סין. הוא למד אמנות באוניברסיטת Jilin והשלים תארים באוניברסיטה לאמנות בBeijing. לאחר הلمודים התמחה באוניברסיטה לאמנויות בביג'ין בשני תחומים – אמנות עממית ואמנות ניסויית.

Li Hongbo ידוע בפרשנויותיו לנייר, ולא בכדי. השימוש בנייר בתרבויות עתיקות, וכמובן בתרבות הסינית, הוא מוצר בסיסי ומרגש, החל מהקליגרפיות הבאות לידי ביטוי על נייר וכלה בקישוטים לחגיגות. מודגש שהאמן חקר יכולות הנייר בידי האדם ומצא “חלונות נפתחים” רבים. למה הדבר דומה? כמו לחלום חלום על בסיס מציאות ולהתקדם עימו, עם החלום, בחזרה אל המציאות באקסטרווגנזה שרק חלום יכול לאפשר. על בסיס טכניקה עתיקה יומין של יצירת “חלת דבש” מנייר, הוא יצר נייר קינטי, נייר בתנועה, בתבניות מפתיעות ובצורה מאד מעודנת. האפשרויות של השימוש בנייר בידי לי הונגבו נפתחות ונסגרות, מתקדמות ונסוגות. ואנחנו, כצופים, לא נותר אלא לשפשף עיניים וליהנות.

התרבות העממית על אפשרויותיה המגוונות בשימוש בנייר, עליה צמח לי, בנוסף לחקר תרבותה על ידו, ויכולתו לחבר תחומי אמנות ואומנות, הוליד פיסול המטריף את העין. שימו לב לאסתטיקה של הפסלים של כל יחידה שהוא יוצר.

Li_Hongbo_Bust_of_Marie-Antoinette_paper

שיטת לימוד אמנות בסין מדגישה קודם כל לדעת להעתיק דפוסים תרבותיים קלאסיים, סיניים ובניאלומיים – התשתית היא מה הן היכולות – ועל בסיסן הדמיון וכוחות היצירה של האמן נבנות וממריאות.

ב- 2014 לי הונגבו הציג לראשונה בתערוכה בגלריה אלי קליין בניו יורק. השבחים המריאו, ובצדק. גלריה אלי קליין מתמחה באמנות סינית והיא מייצגת גם אותו. לי הונגבו הציג במוזיאונים בביג'ין, בהונג קונג, בפאריס, בשנחאי, באוסטרליה, באיטליה והרשימה ארוכה. בהתאם הוא גם קיבל פרסים רבים בסין ומחוצה לה. עתה לי הונגבו חי ויוצר בביג'ין.

<https://m.youtube.com/watch?v=mlTAihLN8o>

ווידו יוטיוב – לי הונגבו מספר בליריות מפוקחת על פנים באמנותו, חבריו מתקופת לימודיו – פסלי הגבס הלבנים :

“קבוצת פסלי הגבס, דוגמת הראש של דוד מלך, צעיר רומאי, Agrippa (מדינאי רומאי וארכיטקט) היו עימי מאז תחילת לימודי האמנות – נדרשנו לרשום אותם או לפסלם.

כאשר הייתי ילד, אהבתי לצייר. כל הזמן חיפשי דוגמאות מעניינות כדי לדגום. דגמי הגבס תמיד היו שם, ללא כל אמירה, ויכולתי לעשות בהם כל זמן שרציתי. לעיתים ציירתי אותם בצורה מאד יפה, לפעמים ציירתי אותם כחוקרים ולעיתים גם יכולתי לנפץ אותם. בכל מצב מעולם לא התלוננו. בימים אלו הם חברי הנאמנים. כאשר השמש זורחת וקרן שמש נופלת על פניהם, כל זיכרונות העבר חוזרים אלי.

ניסיתי כל דרך אהובה וחמה שבידי כדי לקרא לתקופה זאת מהעבר. ואז הפייע הנייר – אמצעי המוכר לי ביותר – רצייתי להחיות מחדש כלי הלימוד שלי, כדי להחיות מחדש אותם הזיכרונות שבלבי. הדגמים ללא חלל מתקופת לימודי, היו ללא הבעות רגשיות ולא ניתן היה לשנותם. כיום, עם חיבורי, קטיעה והברקת הנייר, יצרתי פסלים שיש להם אותה חזות ואותו פרופיל, ואפילו אותו צבע, כמו דגמי הגבס הישנים שלי כאשר היו במצב סטטי. בכל אופן היסודות הבסיסיים השתנו ואינם עומדים יותר סטטיים כמו כלי הלימוד שלי בעבר. כיום הם יכולים להימתח, משתנים בידי יחידים. מצבם הסטטי והחלל הסטטי השתנה, ביחד עם הזיכרון שלי.

הדגמים כיום חזרו אלי שוב כמו חברים, למרות שהרבה שנים עברו מאז. ועכשיו הם נהיו המדיום החדש של יצירתי האמנותית, כמו התחלה של אפשרויות חדשות.”

<https://m.youtube.com/watch?v=gtdtbqX4SWA>

תמיד מעניין להכיר אדם חדש, ולהכיר אדם חדש מתרבות זרה, מעניין שבעתיים. קראו קטע מטפורי אותו ניסח Li Hongbo בהציגו הנייר כחייו.

נייר צחור לבן

“נייר הוא שותף בסיסי שלנו ביומיום שלנו, ואיננו יכולים לחיות בלעדיו. בני אדם משתמשים בנייר לתאר, לבחון ולהפיץ תרבות. הנייר מגלם את התרבות וגם את הרוח שלנו. נייר הוא באותה מידה עמיד כפי שהוא שבירי. לבה קטנה, רעידת אדם או גשם קיץ, יכולים להרוס נייר, ללא יכולת להחזירו לקדמותו. ואותו דבר קורה לחיים.

האמירה הזאת – “החיים שבירים כמו הנייר” – השאירה בי אימפקט עמוק. משפט זה מסכם השביריות של החיים וא-היציבות של הגורל. החיים צחורים כמו נייר צחור לאחר היוולדו. ואז הוא חולף כמו סוס לבן זוהר אל האינסוף, הנייר שבירי ובודד כמו עולם הקיים ונמוג. החיים הם פגיעים וחולפים כמו נייר שבירי.

Li_Hongbo_Absorption_The_Year_of_Schooling_Books

אנשים נוטים להשתמש בעצמים מוכרים כמו מטפורה של עצמם. אני בחרתי את הנייר כדי לתאר את חיי. “תינוק”, “ילד”, “ילדה”, אדם צעיר, “גולגולת” ו”שלד” הן העבודות החשובות אותן אני מציג לקהל ונתערוכה. אני נוהג להציג פסלים מנייר לבן כדי לייצר מחדש דמויות אלו, ובדרך זאת אני חיים חיים ללידה, גבול, לחולי, למוות, לאורך קו הזמן.

אולי אהיה כמו נייר : טהור בלידה, שקט במוות, ופורח כמו פרחים גם כאשר עצמותי קמלות.”

Eli Klein Gallery 奕来画廊
398 West Street
New York, NY 10014
T: +1.212.255.4388
M: +1.917.748.8153 (WhatsApp)
eli@galleryek.com
galleryek.com
WeChat: eliklein
[@elikleingallery](https://www.instagram.com/elikleingallery)

שתף

לפוסט הקודם

מוזמנים להירשם לניוזלטר “חפצים” לקבלת כתבות עדכניות

שלח

דואר אלקטרוני